

Lepidoptera. The number of his papers on other subjects is not known to me.

The deceased was a member of the Russian Entomological Society since 1912, and its Honorary Secretary from 1922 till 1932. He was on the staff of the Zoological Institute of the Academy of Sciences of the U.S.S.R., of Leningrad. His collections will probably go to that Institute.

He was married, but had no children.

However short my personal contact with my uncle was, hardly half a year in the winter of 1922—1923, he influenced the choice of my specialisation, and thus affected my whole subsequent life. Never shall I forget my first visit to his Leningrad home, where in neat cabinets small glasstopped boxes stood book-fashion in many rows — and my gasp of admiration at the sight of the contents of each box! Hundreds of minute Microlepidoptera, masterfully set — for my uncle was an expert at mounting and setting all arranged in meticulous order. This was an important moment of my life: the choice of my entomological specialisation was made. I was 15 then. Never afterwards did I regret my choice.

I recall a very tall, fair man in his middle thirties, always extremely kind, attentive, and nice to me. Unforgettable evenings of entomological chats, instruction, and planning of joint excursions followed my first visit, but, alas, ended too soon by my departure from Russia. In subsequent years we had very little contact. In 1946 I heard that Aleksandr Mikhailovich on his 60th birthday was awarded an order, for his contribution to the science of the U.S.S.R.

His death ended a rich life, such as any naturalist might wish to have led. The indefatigable traveller and collector may rest at last. Our sympathy goes to his wife.

A. N. DIAKONOFF

Leiden, the Netherlands.

Een nieuwe zweefvliegsoort in Nederland, *Chilosia velutina* Loew

door

V. VAN DER GOOT

Chilosia velutina Loew behoort tot de groep van *Chilosia proxima* Zett. en *Chilosia vernalis* Fall. Ze kan het lichtst met *proxima* verwisseld worden, omdat *velutina* wit behaarde ogen heeft en een niet glimmende onderzijde van het achterlijf, evenals *proxima*. De ogen van *vernalis* zijn zwart behaard en het achterlijf is van onder zwart glimmend.

Aangezien ik een behoorlijke serie verzameld heb kon ik iets over de variabiliteit van de determinatiekenmerken te weten komen, bij zweefvliegen zeker geen overbodige weelde.

Een goed kenmerk t.o.v. *proxima* is de betrekkelijk platte middenknobbel van de kop, waardoor van opzij gezien, het gezicht onder de antenne-inplanting niet ver naar voren gaat. Goede tekeningen hiervan staan in COE en LUNDBECK. Een veel gebruikt kenmerk is ook de tarskleur, maar voorzichtigheid is geboden. Alle tarsen zijn van boven constant zwart, maar bij LUNDBECK belandt men via „tarsi black” prompt bij *vernalis* en *proxima* in plaats van bij *velutina*! In zijn uitvoerige soortbeschrijving zegt LUNDBECK: „tarsi black, the anterior with the two basal joints more or less yellowish”. Een nadere beschouwing van de dieren leert, dat alleen de metatarsen van tars 1 en 2 van onder constant licht gekleurd zijn, maar

dat wel de vier eerste leden van tars 2 en alle leden van tars 1 van onder licht kunnen zijn. Dit is echter een exceptioneel geval. COE deelt *velutina* in bij: „front tarsi with segments 2—4 entirely or mainly darkened”. Het tarskenmerkje in LUNDBECK is dus wel zeer penibel en met lichte exemplaren raakt men bij COE weer in het nauw. Beter is in COE: „front tarsi with segments 2—4 entirely or mainly darkened above” en in LUNDBECK kan men *velutina* beter rangschikken bij: „tarsi black above” en op grond van het kopprofiel *velutina* van *vernalis* en *proxima* onderscheiden. Voorts is de kleur van de oogharen bij de ♂♂ vaak niet wit, maar tot vrij donkerbruin.

Van deze soort ving ik in 1954 en 1955 ruim 40 exemplaren, gelijkelijk ♂♂ en ♀♀, aan de zuidzij te IJmuiden. De imagines vliegen, voor zover ik zag, uitsluitend op *Daucus carota* en het hoogtepunt van de vlucht valt op half augustus. Ik had de soort eerst als *proxima* gedetermineerd en de vangst als zodanig vermeld in *Ent. Ber.* 15 : 483, 1955, wat hierbij dus gerectificeerd is. Daar de vangst juist ten zuiden van het Noordzeekanaal is gedaan, reken ik deze soort niet bij de lijst, die ik in dat artikel van het gebied ten noorden van het kanaal heb opgesteld. Of *velutina* noordelijker voorkomt moet afgewacht worden. In augustus 1954 ving ik op een soortgelijk terreintje bij Egmond-Binnen alleen *vernalis*!

De larve van ? *velutina* zou volgens LUNDBECK in de wortel van *Scrophularia nodosa* gesignaleerd zijn. Deze groeit niet op het bewuste terrein bij IJmuiden.

De vangst in Nederland van *Chilosia velutina* lag geheel in de lijn der verwachting, maar meer dan plaatselijk algemeen zal ze niet zijn. In Engeland is ze „uncommon”, in Duitsland „in feuchten Wiesen und Auen auf die Blüten von *Nasturtium*”, in Denemarken „not rare”. Ze komt voor in Noord- en Centraal-Europa tot Oostenrijk.

Summary

First recording of *Chilosia velutina* Loew in the Netherlands. More than forty specimens caught in one locality. Mr. J. E. COLLIN confirmed the determination.

Literatuur

COE, R. L., 1953, Handbooks for the Identification of British Insects : 10 (1) Syrphidae.
LUNDBECK, W., 1916, *Diptera Danica* 5, Lonchopteridae, Syrphidae.
Amsterdam-O., Helmholtzstr. 18b.

Araschnia levana L. Deze soort komt elk jaar in vrij groot aantal voor in het bosgebied bij Helvoirt, vooral op open plekken in het bos. Ondanks het ongunstige weer in 1956 was het aantal exemplaren dat ik waarnam, beslist niet geringer dan in voorgaande jaren. In de tweede helft van mei vloog de voorjaarsgeneratie er bij tientallen. Ongeveer twintig rupsen, die ik op 8 juli op brandnetel vond, verpopten tussen 10 en 14 juli en de vlinders kwamen uit tussen 21 en 25 juli. Ook de tweede generatie was eind juli bij Helvoirt weer talrijk. Jammer genoeg heb ik geen gelegenheid gehad om na te gaan of 1956 nog een derde generatie heeft opgeleverd.

H. C. BOLK, Bergweg 369 A, Rotterdam.

Waterinsecten. Ik vestig de aandacht op het volgende artikel: J. H. MUNDIE, Emergence traps for aquatic insects, *Mitteilung* 7 van de Internationale Vereinigung für theoretische und angewandte Limnologie, gepubliceerd in 1956. — KR.